

Det vil maasse være vanskeligere. Jeg fremsætter kun dette Lejlighedsvis. Jeg ventter ikke, at den højtærede Udenrigsminister skal svare derpaa; thi derpaa er han jo ikke forberedt. Jeg indskrænker mig kun til dette enkelte Punkt: at bede ham opfordre sine Embedsmænd i Udlandet til at lægge nøje Mærke til, naar der gaar — hvad jeg for at bruge Sagnelsen kalder — et Hul i en Toldmur. Det kan man ikke tidstnok faa at vide, naar man ikke fra vore Diplomaters og Konsulers Side i Udlandet lægger Mærke til det paa det første Trin, saa at de straks rette Opmærksomheden paa, om man er isærd med at afslutte en saadan Handelsstraktat, at de, saasnart den er afsluttet, bringe den til Udenrigsministerens Kundskab, og at Udenrigsministeriet straks lader det gaa videre til rette vedkommende. Jeg tvivler paa, at de Meddelelser, som komme fra Udenrigsministeriet, komme tilstrækkelig hurtigt og tilstrækkelig vidt omkring. Jeg har med Hensyn til dette særlige Punkt, som maa interessere vore Fiskeeksportører, talt med forskjellige her i Danmark, som vare aldeles uvidende om den Traktat, der er bleven sluttet med Svejts; og det vilde interessere mig at høre, naar den højtærede Udenrigsminister maatte være blevet opmærksom paa denne Traktats Afslutning. I den Henseende tror jeg, at hele vort Efterretningsvæsen lider af altfor stor Langsomhed. Som Modsetning dertil vil jeg gøre opmærksom paa, at i England sker alt saadant med forbausende Hurtighed. Man har indført den Regel, at alt, hvad der indføres i England, er mærket eller stemplet med det Lands Navn, hvorfra det kommer, og kun saaledes kan det forklæres, at det statistiske Bureau i London allerede den 8de Januar i Aar var i Stånd til at kundgøre, hvor stor Indførslen fra Danmark havde været forrige Aar, ja, lige til 31te December forrige Aar. Det er et Mønster paa hurtigt Efterretningsvæsen i den Henseende.

Under de trykkede Forhold navnlig i Landbruget er det jo ogsaa af høj Vigtighed, at vi passe paa ikke alene at bevare det udenlandske Marked, vi have, men at udvide det. Der kunde naturligvis nævnes en Mængde andre Eksempler foruden det, jeg har fremdraget her; men det vilde kræve et saa stort Forstudium, at jeg aldeles ikke vilde have kunnet magte det i den korte Tid, der har staaet til min Raadighed. Jeg ved ikke, med hvor mange Lande Danmark har Mestbegunstigelsestraktater. Jeg har ikke Tallet paa dem; men jeg skønner, at det vil være henimod et halvt hundrede Stykker.

Sad os antage, at disse Lande have Traktater med lige saa mange, saa bliver det 2—3000 Traktater; her er Tale om. Det er ikke saa ganske saa Huller, der saaledes kan gøres i Toldmuren. Vi maa da passe paa, at de Varer, vi frembringe flere af, end vi forbruge, kunne saa Lejlighed til at trænge ind i det fremmede Land. Det er jo Kunsten ved at handle at saa solgt saa meget som muligt saa dyrt som muligt og at købe saa billigt som muligt.

Jeg tror derved at have sagt tilstrækkeligt til Begrundelse af den Forespørgsel, jeg med det høje Rigs Samtykke har tilladt mig at stille til den højtærede Udenrigsminister:

„Hvad foretages fra Udenrigsministeriets Side for snarest at bringe det til danske Eksportørers Kundskab, naar der i Udlandet aabnes Udsigt til forøget Afsetning af danske Produkter derved, at en Stat, med hvilken Danmark har Mestbegunstigelsestraktat, ifølge Handelsstraktat med en tredje Stat nedsætter eller ophæver Tolden paa en Vare, som hører til Danmarks Udsørselsartikler?“

Udenrigsministeren (Reedtz-Thott): Det ærede Medlem har spurgt:

„Hvad foretages fra Udenrigsministeriets Side for snarest at bringe det til danske Eksportørers Kundskab, naar der i Udlandet aabnes Udsigt til forøget Afsetning af danske Produkter derved, at en Stat, med hvilken Danmark har Mestbegunstigelsestraktat, ifølge Handelsstraktat med en tredje Stat nedsætter eller ophæver Tolden paa en Vare, som hører til Danmarks Udsørselsartikler?“

Der er et almindeligt Paalæg til de danske Gesandtskaber i Udlandet om at meddele, naar en saadan Traktat bliver afsluttet i de Lande, hvor de opholde sig. Som en Folge deraf kan jeg udtale, at vi fra de Stater, hvor Danmark har Gesandtskaber, meget hurtigt saa meddelt Teksten af de Traktater, som ere afsluttede, saaledes at disse hurtigt vilde være let tilgængelige og i Udenrigsministeriets Hænder. Paa de Steder derimod, hvor Danmark ikke har Gesandter, er det i Konsularinstruksen paalagt en enkelt Konsul i vedkommende Land at indsende saadanne Traktater, saa snart han kan saa fat paa dem. Der er altsaa al Sandsynlighed for, al mulig Udsigt til, at der ikke vil blive afsluttet Traktater, uden at ogsaa det danske Udenrigsministerium hurtigt vil komme i Besiddelse af dem. Det er da den Maade, hvorpaa det danske Udenrigsministerium faar Kundskab om, at der er afsluttet saadanne Traktater mellem andre Magter. De Traf-